

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 100/2011**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 22. nóvember 2011, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 15. nóvember 2011. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. nóvember 2011, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi, dagsettu 20. desember 2011. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. desember 2011, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 23. og 30. mars 2012.

II.

Málsatvik.

Þann 31. júlí 2007 var tryggingarbréf nr. X gefið út af A ehf. til FF. Til tryggingar skilvísri og skaðlausri greiðslu á skuldum þeim sem A ehf., nú eða síðar, á hvaða tíma sem væri kynni að skulda eða ábyrgjast FF eða þeim sem eignaðist bréfið á löglegan hátt, að samtalinni fjárhæð allt að kr. 10.000.000 var fasteignin B, sett að veði á 3. veðrétti. Síðar var veðið fært yfir á 3. veðrétt á fasteigninni C og 2. veðrétt í D.

Þann 9. desember 2007 var gerð myntbreyting á tryggingarbréfi nr. X. Nýr höfuðstóll varð að fjárhæð DKK 833.333.

Þann 31. júlí 2007 var tryggingarbréf nr. Y gefið út af A ehf. til FF. Til tryggingar skilvísri og skaðlausri greiðslu á skuldum þeim sem A ehf., nú eða síðar, á hvaða tíma sem væri kynni að skulda eða ábyrgjast FF eða þeim sem eignaðist bréfið á löglegan hátt, að samtalinni fjárhæð allt að kr. 10.000.000 var fasteignin B, sett að veði á 4. veðrétti. Síðar var veðið fært yfir á 4. veðrétt á fasteigninni C og 3. veðrétt í D.

Þann 9. desember 2008 var gerð myntbreyting á tryggingarbréfi nr. Y. Nýr höfuðstóll varð að fjárhæð DKK 833.333.

Varnaraðili hefur nú tekið yfir skyldur samkvæmt tryggingarbréfunum tveimur eftir sameiningu FF og F þann 29. nóvember 2011.

Þann 9. ágúst 2007 veitti Icebank bankaábyrgð upp að DKK 5.000.000 f.h. A ehf. til tryggingar skilvísnum greiðslum samkvæmt lánasamningi Z. Ábyrgðin var til 1. janúar 2010. E var lántaki og lánveitandi var G. Þennan sama dag, 9. ágúst 2007, gaf FF út samskonar ábyrgð vegna sama lánasamnings með sama gildistíma.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 15. nóvember 2011.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst ógildingar ábyrgðartryggingar sem gefin var út skv. tveimur tryggingarbréfum þann 31. júlí 2007 að fjárhæð kr. 10.000.000. Sóknaraðili vísar til þess að ekki hafi farið fram greiðslumat og engin upplýsingagjöf hafi farið fram til ábyrgðarmanna þegar til ábyrgðarinnar var stofnað.

Sóknaraðili vísar til þess að þrátt fyrir ítrekaða beiðni um að ábyrgðinni yrði aflétt hafi málið þvælst frá einum aðila til þess næsta. Þá hafi þeim á síðasta ári verið lofað því af hálfu L, sem hafi verið með málið í ágúst 2008 að hægt væri að taka persónulega ábyrgð sóknaraðila út, þar sem þetta væri „pro forma“ gagnvart hinum erlenda banka. Enn hafi þetta ekki fengist afgreitt og málið komið í hendur nýs aðila.

Sóknaraðili bendir á að G hafi alla tíð verið meðvitaður um gjaldþrot H og tímamörk á kröfulýsingarfresti. Bendir sóknaraðili á að ábyrgðin hafi verið veitt af FF en síðan gefin út af H án vitundar ábyrgðaraðila. Ábyrgðin hafi verið í gildi til 1. janúar 2010 og sé því útrunnin.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað. Varnaraðili vísar til þess að samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, taki aðeins til þeirra tilfella þegar verið er að ábyrgjast skuldir einstaklinga, sbr. heiti samkomulagsins og 2. gr. þess. Vísar varnaraðili þessu til stuðnings til úrskurðar úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 21/2004 og dóma Hæstaréttar í málum nr. 169/2009 og 669/2010. Varnaraðila hafi því verið óskyldt að greiðslumeta og fylgja öðrum ákvæðum samkomulagsins.

Þá vísar varnaraðili til þess að honum hafi ekki aðeins verið óskyldt að fylgja ákvæðum samkomulagsins heldur hafi það beinlínis verið óheimilt að upplýsa sóknaraðila um stöðu A ehf. skv. 58. og 60. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að gildi veðsetningar fasteignar sóknaraðila að C/D, með tryggingarbréfum nr. X og Y, útgefnum af A ehf. til varnaraðila.

Kröfur sóknaraðila byggja á samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga.

Aðilar hafa ekki rakið fyrir nefndinni með hvaða hætti veðsetning fasteignar sóknaraðila samkvæmt umræddum tryggingarbréfum hefur verið tengd við útgáfu þeirra bankaábyrgða sem getið er í atvikalýsingu, en eins og málið hefur verið lagt fyrir nefndina, verður ekki séð að atvik að þessu leyti skipti máli fyrir kröfur sóknaraðila um ógildingunni ábyrgðarinnar með vísan til samkomulagsins.

Samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, dagsett 1. nóvember 2001, tekur m.a. til þess þegar einstaklingur gengst í ábyrgð á vixli annars einstaklings, sbr. 2. gr. samkomulagsins.

Útgefandi umræddra tryggingarbréfa var A ehf. Af orðalagi 2. gr. samkomulagsins og heiti þess er ljóst að því er einungis ætlað að ná til ábyrgða á skuldum einstaklinga. Tekur það því ekki til ábyrgða á skuldum einkahlutafélaga sbr. úrskurð úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 27/2010. Því er ekki hægt að verða við kröfum sóknaraðila um beitingu á umræddu samkomulagi. Í ljósi framangreinds verður ekki hjá því komist að hafna kröfu sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 30. mars 2012

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir

Ár 2012, föstudaginn 23. mars, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.